

нормалізувалась частота та консистенція випорожнень на 5-7 день. Зникли нудота, метеоризм, болі в животі, язик очистився від осуги, покращився апетит, зменшилася загальна слабкість, нормалізувався склад, відмічалась позитивна динаміка приросту маси тіла. Побічних реакцій препарату Лактіале не було відмічено ні в жодного хворого.

Висновки. Підсумовуючи результати дослідження можна твердити, що був виявлений хороший позитивний ефект препарату Лактіале при застосуванні його в терапії дисбактеріозу кишечника у дітей. Позитивна дія препарату полягає у відновленні та збереженні корисної мікрофлори кишечника, нормалізації випорожнень, покращенні загального стану дитини. Переносимість препарату у всіх пацієнтів була добра, побічних реакцій не спостерігалось. Препарат Лактіале можна рекомендувати до застосування як ефективний засіб в лікуванні дисбактеріозу кишечника у дітей.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОШУКУ ІНУЛІНВІСНИХ РОСЛИН

Я.С. КІЧИМАСОВА

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Кафедра ботаніки, yasa_botany@ukr.net

На сьогоднішній день актуальним завданням сучасної фармації є створення рослинних лікувально-профілактичних засобів на основі натуральних речовин, що мають універсальні властивості: сорбуючі, детоксикуючі, адаптогенні, антиоксидантні. Такі засоби стимулюють захисні функції організму і спроможні служити джерелом постійного поповнення найважливіших біологічно активних речовин необхідних для забезпечення життєдіяльності кожної клітини. Однією з таких речовин є інулін, що міститься у деяких видах родини айстрові (*Asteraceae L.*). Метою нашої роботи було проаналізувати використання БАД з інулінвмісних рослин на фармацевтичному ринку України та країн СНД, та визначити більш перспективні для подальшого вивчення.

Інулін – розчинний полісахарид, що модифікує мікрофлору кишечника, сприяючи розвитку бактерій групи Біфідус, що обумовлює його імуномодулюючі властивості. Інулін–пребіотик, який виробляється у промислових умовах і використовується у вигляді БАД (краплі, таблетки). Він не має протипоказань. Аналіз показав, що у великих кількостях інулін міститься у підземних органах ряду видів родин Asteraceae: лопух великий (45%), топінамбур (18%), кульбаба лікарська (40%), оман високий (44%), рослини роду цикорій (до 75%), волошка синя (40%), жоржина (19-22%), артишок (80%), скорцонера (19%), а також родин Alliaceae – часник (16%), Amaryllidaceae – нарцис, Hyacinthaceae – гіацинт, Asparagaceae – тубероза, голуба агава (18%), Campanulaceae, Liliaceae, Lobeliaceae R. Br. Для промислового виробництва інуліну в Україні та країнах СНД використовують здебільше топінамбур та цикорій, у США – плоди агави.

Отже, розширення спектру інуліновмісних рослин вітчизняної флори для розробки та створення БАД на їх основі, є перспективним напрямком досліджень.

ЕСПАРЦЕТ ПІЩАНИЙ ПЕРСПЕКТИВНЕ ДЖЕРЕЛО ОТРИМАННЯ БАД

С.В. КОВАЛЬОВ, О.В. ДЕМЕШКО, В.М. КОВАЛЬОВ, С.В. РОМАНОВА

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

gnosy@ukrfa.kharkov.ua

Дана робота присвячена фітохімічному вивченню складу багаторічної трав'янистої рослини родини бобових – еспарцету піщаного (*Onobrychis arenaria*), яка поширена на всій території України. Відомо, що у світовій фармацевтичній промисловості кожен третій препарат виготовляється з лікарської рослинної сировини. Завдяки їх низькій токсичності біологічно активні речовини природного походження знаходяться в легкозасвоюваних людським організмом